

جمعه 1 اردیبهشت 1396 - 23 رجب 1438 - 21 آوریل 2017

درگذشت "ملک الشعراء بهار" ادیب و سیاستمدار (1330 ش)...

درگذشت "ملک الشعراء بهار" ادیب و سیاستمدار (1330 ش)

استاد محمدتقی بهار پسر ملک الشعراء محمد کاظم صبوری در سال 1266 ش در مشهد به دنیا آمد. از هفت سالگی به سرودن شعر روی آورد و از مظفرالدین شاه در 18 سالگی لقب ملک الشعراء را گرفت. وی از محضر ادیب نیشابوری استفاده برد و علی‌رغم منع پدر از سرودن شعر، به دلیل علاقه و استعداد ذاتی، به این هنر گرایید. محمدتقی بهار پس از مرگ پدرش دنبال تکمیل تحصیلات علمی را به منظور تقویت بنیه علمی‌های شاعری گرفت و به مرور سرآمد همه شاعران معاصر ایران گردید، تا جایی که به عنوان آخرین استاد شعر کلاسیک فارسی شناخته شد و آوازه جهانی پیدا کرد. بهار بعدها به خدمت دولت درآمد و پس از مدتی اشتغال در مناصب دولتی، در سلك آزادی خواهان و مشروطه طلبان جای گرفت. بهار فعالیت‌های سیاسی خود را از آغاز نهضت مشروطه آغاز کرد و در این راه متحمل رنج زندان و تبعید و آوارگی گردید. در همه این احوال از آن روزها و شب‌ها که ملک الشعراء بهار، عمر خود را در زدوخوردهای سیاسی و روزنامه‌نگاری و حبس و تبعید و خدمت در مجلس شورای ملی می‌گذراند تا آن ساعت‌ها که با لحن دلچسب و سخنان دل‌انگیز و اشارات دلنشین خود در کلاس درس اشتغال داشت، حتی در ایام بیماری و آخرین روزهای زندگی، ذهن خلاقش از آفرینش معانی و موضوعات جدید باز نایستاد و مجموعه‌های شعری پدید آورد. از لحاظ ادبی نیز اهمیت شعر بهار بیشتر از آن جهت است که او زبان فصیح پیشینیان را به بهترین و دل‌انگیزترین صورت در سخن خود به کار برده است. بهار با اطلاع و آفری که از زبان فارسی و ادبیات قبل از اسلام داشت، به خلق ترکیبات جدید و وارد کردن بسیاری از لغات متروک لهجه‌های کهن در آثار خود توفیق یافت. تصحیح و حاشیه تاریخ سیستان و مجمل‌التواریخ و تألیف سبک‌شناسی نثر فارسی و دیوان اشعار و چند نوشتار سیاسی از جمله آثار اوست. استاد محمدتقی بهار سرانجام در اول اردیبهشت 1330 ش در 64 سالگی به مرض سِل درگذشت.

رحلت فقیه بزرگوار آیت‌الله "میرزا علی غروی علیاری تبریزی" (1376 ش)

آیت‌الله حاج میرزا علی غروی علیاری تبریزی در سال 1280 ش (1319 ق) در بیت علم و تقوا در تبریز زاده شد. او که از نوادگان عالم بزرگ و فقیه جلیل، آیت‌الله حاج ملاعلی علیاری بود، پس از پشت سر گذاشتن دروس مقدماتی، راهی نجف اشرف گردید و سالیان بسیار در محضر حضرات آیات: سید ابوالحسن اصفهانی، ضیاء الدین عراقی، میرزای نایینی، سید ابوتراب خوانساری و سیدعلی آقا قاضی، زانوی ادب زد. وی در این دوران، مبانی علمی خود را در اخلاق، فقه، اصول، کلام، رجال، عرفان، حکمت و فلسفه استوار ساخت و در جوانی به دریافت اجازات متعدد روایی و اجتهادی از علمای بزرگ نجف نائل آمد. معظم له در 31 سالگی به درخواست جدّ عالی قدرش، آیت‌الله محمد حسن علیاری به تبریز بازگشت و به مدت 65 سال به تحقیق، تدریس، تألیف و پرورش شاگردان اشتغال ورزید. از آن فقیه سترگ نوشتارهای فراوانی به جای مانده که تقریرات درس خارج فقه حضرات آیات: عراقی، نایینی، سید ابوالحسن اصفهانی و نیز شرح عروة الوثقی در 15 جلد از آن جمله است. آیت‌الله علیاری سرانجام در چنین روزی برابر با 13 ذی‌الحجه 1417 ق در 96 سالگی در تبریز بدرود حیات گفت و پس از تشییع با شکوه، در حرم حضرت معصومه (س) به خاک سپرده شد.

روز بزرگداشت شیخ اجل "مصلح‌الدین سعدی شیرازی"

شیخ مصلح‌الدین سعدی شیرازی در حدود سال 606 ق در میان خاندانی از عالمان دین در شیراز ولادت یافت. وی در اوایل جوانی برای تحصیل علوم ادبی و دینی راهی نظامیه بغداد شد و سپس به عراق و شام و حجاز سفر کرد. سعدی در اواسط قرن هفتم به شیراز بازگشت و منظومه حکمی بوستان را در سال 655 ق و گلستان را در مواعظ و حکم به نثر مُسَجَّع و آمیخته با قطعات اشعار دل‌انگیز در سال 656 ق، نگاشت. وی از آن پس، قسمت عمده عمر خود را در زادگاه خود گذراند تا این که در سال 691 ق در 85 سالگی درگذشت و در خانقاه خود به خاک سپرده شد. در سخن سعدی، غزل عاشقانه آخرین حد لطافت و زیبایی را درک کرده و لطیف‌ترین معانی در ساده‌ترین، فصیح‌ترین و کامل‌ترین الفاظ آمده است. سعدی در حکمت و موعظه و ایراد حکم و امثال از هر شاعر پارسی گوی موفق‌تر است و نثر مزین و آراسته و شیرین و جذاب او در گلستان، بهترین نمونه نثرهای فصیح فارسی می‌باشد. در جمهوری اسلامی ایران، اول اردیبهشت به عنوان روز سعدی نامگذاری شده است که همه ساله در مراسم و هیأت‌های ویژه، گرامی داشته می‌شود.

مراسم جشن هزاره حکیم و فیلسوف و دانشمند بزرگ ایران شیخ الرئیس ابوعلی سینا آغاز شد. (1333 ش)

سپهبد زاهدی خطابه افتتاحیه را ایراد نمود. ده‌ها دانشمند و ایران‌شناس از چهارگوشه جهان برای شرکت در این جشن گرد آمده بودند. مانند: دکتر رمپیس ایران‌شناس آلمانی، پروفسور جرج کامرون باستان‌شناس آمریکایی، پروفسور مینورسکی مستشرق انگلیسی، پروفسور برتلس رئیس هیئت دانشمندان شوروی، پروفسور هانری ماسه و پروفسور

ماسینیون از فرانسه، پروفیسور محمد شفیع از پاکستان، پروفیسور احمد آتش بیک از ترکیه، پروفیسور دکتر صلیبا از سوریه، دکتر ناجی الاصلیل از عراق و دکتر محمدباقر از پنجاب
رحلت عالم بزرگ "سیدحسین کوه کمره rlm&ای" (1299 ق)

عالم بزرگ آیت rlm&اللہ سید حسین کوه کمره rlm&ای از بزرگان علمای شیعه است که تَسَبُّ شریفش با 24 واسطه به امام حسین(ع) می rlm&رسید. وی پس از فراگیری مقدمات راهی نجف اشرف گردید و سال rlm&ها در عتبات عالیات از محضر شیخ کاشف الغطاء، شیخ محمدحسن صاحب جواهر و شیخ انصاری بهره rlm&مند گردید. آیت rlm&اللہ کوه کمره rlm&ای در فقه و اصول استاد بود و پس از مرحوم شیخ انصاری از زعمای حوزه rlm&وی عراق به شمار می rlm&رفت و قسمتی از بلاد جهان تشیع از ایشان تقلید می rlm&کردند. گویند بیش از 800 نفر از فضلاء بزرگ در محضر درس او حضور می rlm&یافتند. حضرات آیات میرزا موسی تبریزی و شیخ حسن مامقانی از جمله شاگردان این فقیه فرزانه بودند. آیت اللہ کوه کمره rlm&ای هم rlm&چنین رساله rlm&هایی در باب عبادات، فروع دین و احکام حلال و حرام به رشته rlm&وی تحریر در آورده است. وفات این عالم ربانی در نجف اشرف واقع شد و در مقبره rlm&ای که به نام خودش و در مقابل مقبره rlm&وی استادش، محمدحسن نجفی صاحب جواهر، قرارداشت به خاک سپرده شد.
به سلطنت رسیدن اولین پادشاه انگلستان (827م)

پیش از تشکیل حکومت پادشاهی در بریتانیا، انگلیس به صورت ملوک الطوائفی اداره می rlm&شد و به چندین واحد جغرافیایی تقسیم شده بود. اِگِبرْت که شاه یکی از این مناطق بود، پس از جنگ با سایر شاهان محلی، آنها را مطیع خود کرد و در 21 آوریل سال 827م به عنوان اولین پادشاه انگلستان و سرسلسله ساکسون rlm&های غربی، بر تخت سلطنت نشست. این سلسله تا سال 1016م که دانمارک، انگلیس را تصرف کرد بر این کشور پادشاهی نمود.